ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Visionary Leadership Affecting Performance of Subdistrict Administrative Organizations sub-district In Bang Saphan-Noi District Prachuap Khiri Khan Province

ไชยรัตน์ แตงเกตุ
Chairat Tangket
รักเกียรติ หงส์ทอง
Rakkait Hongthong
มยุรี วัดแก้ว
Mayuree Watkaew
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Department of Public Administration, Phetchaburi Rajabhat University
E-mail: m.navyza@gmail.com

(**Received**: August 6, 2021/ **Revised**: November 11, 2021/ **Accepted**: November 11, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) ศึกษาสัมฤทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล 3) ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล และ4) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 117 คน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมติฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าของเดนซิน

ผลการศึกษาพบว่า

ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07, S.D. = .60) ได้แก่ ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ และด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ตามลำดับ ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงต่อการเป็นแบบอย่างที่ดี (r = 0.877) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (r = 867) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ (r = 826) และการสร้างวิสัยทัศน์ (r = 777) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนสัมฤทธิผลการบริหารงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.09, S.D. = .65) สำหรับภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ได้แก่ ควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาองค์การ ควรปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ต่อการเปลี่ยนแปลง ควรดำเนินการตามวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ ควรติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา และควรสร้างเครือข่ายองค์การอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์; ผลสัมฤทธิ์ทางการบริหาร; องค์การบริหารส่วนตำบล; อำเภอบางสะพานน้อย; จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

The objectives of the study were to: 1) examine the visionary leadership of sub-district administrative organization; 2) explore performance of Sub-district Administrative Organization 3) investigate visionary leadership affecting performance achievement of the sub-district administrative organization. and 4) provide guidelines for developing a visionary leadership affecting performance of Sub-District Administrative Organization. Mixed research method using both qualitative and quantitative approaches, was conducted in this study. Based on the quantitative method, A sample of 117 cases was used. The data was analyzed using mean ($\overline{X}$), standard deviation (S.D.), Pearson's correlation coefficient, content analysis, and Densin's triangular data. Key informants were five drawn from government officials, government officials and employees.

The findings indicated that:

Overall, visionary leadership was high. ($\overline{X}$ = 4.07, S.D. = .60) ranging from building vision, role modeling, dissemination of vision and implementation of vision respectively. Degree of positive correlation between visionary leadership and key attributes was high ranging from role modeling (r = 0.877), implementation of vision (r = 867), vision dissemination (r = 826), and building of vision (r = 777) with statistical significance at 0.01. Regarding performance achievement, the overall was high ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = .65). Regarding visionary leadership, key attributes consisting of building vision, implementation of the vision and role modeling affect the achievement of Sub-District Administrative Organization.

Based on the findings above, recommendations to develop visionary leadership in the organization are to adopt modern technologies to develop the organization; make change vision; follow core strategies and vision of organization and build sustainable organizational network.

Keywords : Visionary Leadership; Administrative Achievement; Sub-District Administrative Organization; Bang Saphan Noi District; Prachuap Khiri Khan Province

1. บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในมาตรา 40 ว่า สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบล ที่ได้มีประกาศของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อมา พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 “มาตรา 45 ภายใต้บังคับมาตรา 45/1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การ

บริหารส่วนตำบล จำนวนเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (ราชกิจจานุเบกษา, 2562)

การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จะต้องมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่เหมาะสมแล้ว การอยู่ร่วมกันของคณะผู้บริหาร และพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละคนต้องมีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมของหน่วยงาน ผู้ร่วมงานจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ขณะเดียวกันผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจผู้ร่วมงาน ทั้งนี้ เพื่อลดความขัดแย้งในการทำงาน จากการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีปัญหาผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล บางคนขาดการมีภาวะผู้นำที่ดี และเป็นแบบอย่างให้แก่บุคลากร บางครั้งมีการใช้อำนาจไปในทางที่ไม่เหมาะสม ผู้นำบางคนขาดวิสัยทัศน์ในการทำงาน มักจะมีการบริหารแบบเดิมๆ ตามความคุ้นเคย ไม่คอยยอมรับฟังความคิดเห็นใหม่ๆ ล้าหลัง และไม่มีความเข้าใจในสภาวการณ์ด้านการบริหารดีเท่าที่ควร (เจริญ สุระประเสริฐ, 2559) อย่างไรก็ตาม แนวคิดภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ เน้นผู้ที่มีความสามารถในการนำองค์การเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยการสื่อสารให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติงานที่ตรงกัน รวมถึงการรวมพลังจูงใจเพื่อให้สมาชิกขององค์การ แสดงพฤติกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตนและองค์การ ตลอดจนให้สมาชิกร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์อันก่อให้เกิดความคิดใหม่ วิธีการและกระบวนการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งให้ความสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ หนึ่งการนำองค์การ คือ การกำหนดทิศทางขององค์การด้วยการสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดี และสามารถสร้างบรรยากาศองค์การ ให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน สองการติดต่อสื่อสาร คือ กระบวนการสร้างความเข้าใจให้กับบุคคลอื่น ที่ต้องอาศัยทักษะการติดต่อสื่อสาร ช่องทางการติดต่อสื่อสารยุทธศาสตร์และรูปแบบการติดต่อสื่อสาร สามการรวมพลังจูงใจ คือ การกระตุ้นบุคคลอื่นให้เกิดความพยายาม ความเต็มใจในการปฏิบัติงาน โดยการตอบสนองความต้องการ การรับรู้ความคาดหวังและเป้าหมายของบุคคลและการเสริมแรง โดยการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ สี่การนำการเปลี่ยนแปลง คือ ความสามารถของผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มองเห็นปัญหาขององค์การ และเกิดวามรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงขององค์การ ผ่านกระบวนการสร้างความร่วมมือ การมอบอำนาจให้กับบุคคลการตรวจสอบความก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงและการสร้างวัฒนธรรมเชิงบวก และห้าความคิดสร้างสรรค์ คือ ความสามารถในการหาวิธีการและแนวทางใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน ด้วยความคิดริเริ่ม ความคล่องแคล่ว ความยืดหยุ่น และความละเอียดรอบคอบของวิธีคิด (รักเกียรติ หงษ์ทอง, 2558)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ ทั้งยังมีพื้นที่ติดเขตจังหวัดชุมพรที่สร้างเครือข่ายการพัฒนา โดยผู้บริหารทุกระดับโดยเฉพาะระดับท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล และแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เป็นข้อเสนอเชิงรูปธรรมต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ระหว่างระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ 1) ประชากรที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง จำนวน 189 คน และ2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1993) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 117 คน ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย เพื่อสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 3 คน ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือ (try out) จำนวน 30 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่น .942 จึงดำเนินการ ขอหนังสือนำ ติดต่อประสานงาน แจกแบบสอบถามและรับคืนมาตรวจสอบ ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาร์ค

2. ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย จำนวน 5 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเป็นผู้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 5 แห่ง ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis and synthesis) และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแบบสามเส้าของเดนซิน (Denzin, 1978) จากนั้นจึงสังเคราะห์สร้างรูปแบบที่เหมาะสม

4. สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\overline{X}$ = 4.07, S.D. = .60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ (formulating) อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1 ลงรองมาด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี (role

model) อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 2 ต่อมาด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ (articulating) อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 3 และด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (implementing) อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับสุดท้าย ดังนี้

1) ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ (formulating) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12, S.D. = .63) ผู้นำควรมีกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร และชุมชนที่แสดงถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค รวมไปถึงการประเมินขีดความสามารถของตนเอง องค์กร และชุมชน ที่จะกำหนดทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงการนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ ที่สามารถขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ของตนเองให้สำเร็จ เห็นผลเป็นรูปธรรมได้จริง

2) ด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ (articulating) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.05, S.D. = .59) ผู้นำควรมีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งในองค์กรและชุมชน ผ่านการพูดคุย พบปะ เยี่ยมเยือน และที่สำคัญคือการปฏิบัติให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ มองเห็นความเป็นไปได้ ในการนำวิสัยทัศน์ไปปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและชุมชน ควรใช้เผยแพร่วิสัยทัศน์โดยการประชาสัมพันธ์ ย่านที่ประชุมหมู่บ้าน ตำบล และผ่านสิ่งพิมพ์ อาทิ แผ่นพับ วารสาร และสื่อโซเชียล website facebook

3) ด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (implementing) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.02, S.D. = .61) ผู้นำควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีระดับบุคคล โดยการทุ่มเทกำลังกาย ความคิด ที่แสดงออกถึงความพยายามขับเคลื่อนวิสับทัศน์ของตนเองให้เป็นผลสำเร็จ เป็นการสร้างความมั่นใจ ความเชื่อใจในเครือข่ายทั้งในองค์กรและชุมชน ในการร่วมกันขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ที่สร้างขึ้นนั้นให้เป็นผลสำเร็จ

4) ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี (role model) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12, S.D. = .63) ผู้นำควรมีการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมทุกกระบวนการทำงาน มุ่งการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ ให้สำเร็จเห็นผลเป็นรูปธรรม ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ การวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการ

2. สัมฤทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = .65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รองลงมาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และด้านพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = .69) ผู้นำควรคำนึงถึงปัญหาความต้องการ และความจำเป็นเร่งด่วนของประชาชน ที่สะท้อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ถนน แหล่งกักเก็บน้ำ และสิ่งสาธารณูปโภคอื่น ๆ ให้ประชาชนมีความปลอดภัย สะดาก ตลอดจนการรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต

2) ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19, S.D. = .58) ผู้นำควรมีระบบส่งเสริมการศึกษา เพราะเป็นกลไกและเครื่องมือสำคัญ ในการบริหารจัดการบุคลากร ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งในกลุ่มบุคลากรในการศึกษา ที่ต้องการความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสม กลุ่มผู้รับการศึกษาที่ต้องได้รับการศึกษาอย่างถูกต้อง เป็นอนาคตบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาต้องมีความเหมาะสม ปลอดภัย มีมาตรฐาน และสร้างความสุขให้แก่บุคลากรและผู้เรียนด้วย

3) ด้านการส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = .66) ผู้นำควรดำเนินงานด้วยการการบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาชน และหน่วยงานอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ในการบริหารงานให้เกิดผลสำเร็จ

4) ด้านการป้องกันแลบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19, S.D. = .63) ผู้นำควรส่งเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นให้มีภูมิคุ้มกัน และมีความพร้อมในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เผยแพร่องค์ความรู้ ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย สร้างการเรียนรู้ ตระหนักจิตสำนึกมีส่วนร่วมและเตรียมรับมือกับสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการจัดตั้งหน่วยป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้ครอบคลุมในทุกชุมชน

5) ด้านพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.95, S.D. = .67) ผู้นำควรส่งเสริมและพัฒนาคน ให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า เช่น สนับสนุนการสร้างอาชีพ รวมไปถึงการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ให้เป็นพลังรวมทางสังคม ในการสนับสนุนการพัฒนา และพร้อมรับผลประโยชน์ เช่น การส่งเสริมการประกอบอาชีพในชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพของคนในชุมชน

6) ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11, S.D. = .70) ผู้นำควรมีมาตรการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีที่อยู่อาศัยที่สะอาดปลอดภัย มีสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนที่ดี ปลอดอบายมุข ส่งเสริมให้ประชาชนหันมาออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่สะอาด ปลอดภัย ยกระดับรายได้ของประชาชนให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพเสริม สร้างงาน สร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นในชุมชน อาทิ กลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน ถือเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับมีการเป็นแบบอย่างที่ดี (r = 0.877) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (r = 867) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ (r = 826) และการสร้างวิสัยทัศน์ (r = 777) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้ 1) ผู้นำควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาใช้ในการพัฒนาองค์กร 2) ผู้นำควรปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว 3) ผู้นำควรดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ที่วางไว้ 4) ผู้นำควรติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน และ 5) ผู้นำควรปรับตัวร่วมมือกันเป็นเครือข่ายภายในองค์กรและชุมชน ในการจัดการปัญหาชุมชนอย่างยั่งยืน

5. การอภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1) ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ (formulating) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12, S.D. = .63) ผู้นำควรมีกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร และชุมชนที่แสดงถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค รวมไปถึงการประเมินขีดความสามารถของตนเอง องค์กร และชุมชน ที่จะกำหนดทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงการนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ ที่สามารถขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ของตนเองให้สำเร็จ เห็นผลเป็นรูปธรรมได้จริง โดยสัมพันธ์กับการศึกษาเรื่อง โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นฐาน พบว่า ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ได้แก่ 1) ปัจจัยความคิดสร้างสรรค์และปัจจัยบรรยากาศองค์การ 2) ปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ ปัจจัยการสื่อสาร และ3) ปัจจัยด้านประสบการณ์ (นิกัญชลา ล้นเหลือ, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์เป็น

กระบวนการนำพาองค์การสู่ทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน ด้วยการรู้จักสภาพการณ์ในอนาคต ปัจจุบัน และการมองอนาคตอย่างลึกซึ้งแล้วนำมาผสมผสาน เชื่อมโยง หลอมรวม เข้าด้วยกัน ผู้นำต้องมีทักษะทางด้านการคิดอย่างเป็นระบบและมองเชิงอนาคตภาพ สามารถบริหารคน บริหารตน และบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล้านำและกล้าจัดการกับความเปลี่ยนแปลงเพื่อทำให้องค์การเป็นเลิศในทุกด้าน ดั่งที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า มีการกำหนดทิศทางที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามวิสัยทัศน์ที่ให้ไว้กับประชาชนในท้องถิ่น (กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์ จักรกฤษณ์ โพดาพล และวิลัยพรณ์ เสรีวัฒน์, 2556) เพื่อให้สอดคล้องกับประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายทอง และดำเนินการตามแผนที่วางไว้อย่างชัดเจน (อานนท์ลิมประภานุกูลกิจ, 2564)

2) ด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ (articulating) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.05, S.D. = .59) ผู้นำควรมีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทั้งในองค์กรและชุมชน ผ่านการพูดคุย พบปะ เยี่ยมเยือน และที่สำคัญคือการปฏิบัติให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ มองเห็นความเป็นไปได้ ในการนำวิสัยทัศน์ไปปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและชุมชน ควรใช้เผยแพร่วิสัยทัศน์โดยการประชาสัมพันธ์ ย่านที่ประชุมหมู่บ้าน ตำบล และผ่านสิ่งพิมพ์ อาทิ แผ่นพับ วารสาร และสื่อโซเชียล website facebook สอดคล้องกับการศึกษาของ Zaccaro and Banks เรื่อง พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ พบว่า พฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้นำเชิงวิสัยทัศน์นั้น ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต และการสื่อสารให้ผู้อื่นทราบด้วยคำพูดและการกระทำ เพื่อให้มองเห็นภาพในผลสำเร็จที่ต้องการ ผู้นำจะสร้างความไว้วางใจ และให้ความสำคัญกับผู้อื่นมากกว่าตนเอง ซึ่งสามารถแยกเป็นองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่สำคัญประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ การสร้างความไว้วางใจ และการให้ความสำคัญกับผู้อื่น (Zaccaro, S. J. and Banks, D, 2004) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า การประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ อาทิ เว็บไซต์ แผ่นพับ ป้ายนิเทศ และลงชุมชน ตลอดจนเสียงตามสาย เพื่อให้ชุมชนได้รับทราบ (สุรพลศรีมณฑา, 2564)

3) ด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (implementing) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.02, S.D. = .61) ผู้นำควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีระดับบุคคล โดยการทุ่มเทกำลังกาย ความคิด ที่แสดงออกถึงความพยายามขับเคลื่อนวิสับทัศน์ของตนเองให้เป็นผลสำเร็จ เป็นการสร้างความมั่นใจ ความเชื่อใจในเครือข่ายทั้งในองค์กรและชุมชน ในการร่วมกันขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ที่สร้างขึ้นนั้นให้เป็นผลสำเร็จ สอดคล้องกับ LeSourd, S. J. ได้ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารจะมีพฤติกรรมเน้นไปที่การกำหนดวิสัยทัศน์และสร้างแรงจูงใจสูง ด้วยความเชื่อส่วนบุคคล มีความมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน การให้ความสำคัญกับค่านิยม อุดมการณ์ของโรงเรียน จากการมีส่วนร่วมมุ่งเน้นสู่นวัตกรรมใหม่ๆ มองเห็นภาพในอนาคตที่ดีกว่า ซึ่งนำไปสู่บรรยากาศในการทำงานที่ดีและเป้าหมายในอนาคต ซึ่งสามารถแยกเป็นองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ การมส่วนร่วม และการสร้างนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง (LeSourd, S. J., 1990) ตามที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า จัดทำโครงการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ มีการติดตามตรวจสอบ และนำผลที่ได้มาพัฒนา และแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างมีระบบ อาทิ การใช้ระบบ PDCA (สุรพลศรีมณฑา, 2564) ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลว่า ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ในฐานะที่เป็นผู้นำ เพื่อให้ผู้ได้บังคับบัญชา ได้นำสิ่งที่ดีไปปฏิบัติตาม (สถาพรสมจิตร, 2564)

4) ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี (role model) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12, S.D. = .63) ผู้นำควรมีการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมทุกกระบวนการทำงาน มุ่งการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ ให้สำเร็จเห็น

ผลเป็นรูปธรรม ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ การวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการ สอดคล้องกับพระสุรศักดิ์ มหาปุญโญ (จันทบัตร) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางในเขตพื้นที่ตำบลตะเคียนเลื่อน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการพัฒนาการบริหารงานสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า โดยเฉพาะบุคลากรฝ่ายบริหารที่ต้องเป็นผู้นำที่มีความรอบรู้ทั้งทางด้านความซื่อสัตย์สุจริต ยึดหลักความถูกต้องเป็นที่ตั้งเป็นธรรมกับประชาชนทุกหมู่บ้าน และมีความเสมอภาคต่อโครงการพัฒนา ด้วนการเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่สำคัญ และมีส่วนร่วมทุกมิติครอบคลุมขอบเขตชัดเจน ต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งระบบ ตามหลักธรรมาภิบาล จนนำภาคองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดแบบยั่งยืน (พระสุรศักดิ์ มหาปุญโญ (จันทบัตร), 2555) ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า การปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมทุกกระบวนการทำงาน มุ่งการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติ ให้สำเร็จเห็นผลเป็นรูปธรรม ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ การวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการ (ประทีปทั่วศรี, 2564)

2. สัมฤทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1) ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = .69) ผู้นำควรคำนึงถึงปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นเร่งด่วนของประชาชน ที่สะท้อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ถนน แหล่งกักเก็บน้ำ และสิ่งสาธารณูปโภคอื่น ๆ ให้ประชาชนมีความปลอดภัย สะดาก ตลอดจนการรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต สอดคล้องกับพระสุรศักดิ์ มหาปุญโญ (จันทบัตร) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางในเขตพื้นที่ตำบลตะเคียนเลื่อน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการพัฒนาการบริหารงานสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า โดยเฉพาะบุคลากรฝ่ายบริหารที่ต้องเป็นผู้นำ ที่มีความรอบรู้ทั้งทางด้านความซื่อสัตย์สุจริต ยึดหลักความถูกต้องเป็นที่ตั้งเป็นธรรมกับประชาชนทุกหมู่บ้าน และมีความเสมอภาคต่อโครงการพัฒนา ด้วนการเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่สำคัญ และมีส่วนร่วมทุกมิติครอบคลุมขอบเขตชัดเจน ต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งระบบ ตามหลักธรรมาภิบาล จนนำภาคองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดแบบยั่งยืน (พระสุรศักดิ์ มหาปุญโญ (จันทบัตร), 2555) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่ตำบลทรายทอง ต้องมีถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้าน ไฟฟ้า ประปา ต้องมีครบ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อประชาชน ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี การขนส่งสินค้าทางการเกษตรเป็นไปอย่างมีคุณภาพ (อานนท์ลิมประภานุกูลกิจ, 2564)

2) ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19, S.D. = .58) ผู้นำควรมีระบบส่งเสริมการศึกษา เพราะเป็นกลไกและเครื่องมือสำคัญ ในการบริหารจัดการบุคลากร ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งในกลุ่มบุคลากรในการศึกษา ที่ต้องการความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสม กลุ่มผู้รับการศึกษาที่ต้องได้รับการศึกษาอย่างถูกต้อง เป็นอนาคตบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาต้องมีความเหมาะสม ปลอดภัย มีมาตรฐาน และสร้างความสุขให้แก่บุคลากรและผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ

สุรัสวดี หุ่นพยนต์ อำพา แก้วกำกง และวทัญญู ใจบริสุทธิ์ ได้ศึกษาเรื่อง ถอดบทเรียนแนวปฏิบัติที่ดีการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย: ศึกษากรณีตัวอย่างสถานศึกษาต้นแบบ 3 แห่ง พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กระจายอำนาจสู่สถานศึกษาทั้ง 3 แห่ง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้สถานศึกษาใช้อำนาจการตัดสินใจ และบริหารจัดการตนเองได้มีอิสระ และคล่องตัวในการบริหารจัดการ ถึงแม้การดำเนินการกระจายอำนาจการศึกษายังมีติดขัดอยู่ แต่ก็มีปัจจัยร่วมสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาต้นแบบ สามารถพัฒนาไปได้อย่างก้าวกระโดด โดยเฉพาะการมีผู้นำท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ และให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในท้องถิ่น และการมีวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม จึงทำให้สถานศึกษาต้นแบบมีแนวปฏิบัติที่ดีตามแนวทางการบริหารแบบ SBMLD ทั้งในด้านการบริหารงานทั่วไป การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ และการบริหารบุคคล (สุรัสวดี หุ่นพยนต์ อำพา แก้วกำกง และวทัญญู ใจบริสุทธิ์ , 2562) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า ควรส่งเสริมการจัดการศึกษาให้กับชุมชนในโรงเรียน สังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาตามยุทธศาสตร์ เพื่อให้เยาวชนในชุมชนอ่านออก เขียนได้ ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปต่อยอด ในระดับที่สูงขึ้น (สุรพลศรีมณฑา, 2564)

3) ด้านการส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = .66) ผู้นำควรดำเนินงานด้วยการการบูรณาการทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ในการบริหารงานให้เกิดผลสำเร็จ ทั้งนี้พระวิจิตร ถิรจิตฺโต (สุนทราวัตร) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนตำบลไร่หลักทอง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า หลักความมีส่วนร่วม คือ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนหรือองค์กร รับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยการทำประชาพิจารณ์ในเรื่องที่มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนรวม และมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้มาใช้บริการ เพื่อนำไปปรับปรุงให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามลำดับ (พระวิจิตร ถิรจิตฺโต (สุนทราวัตร), 2555) ดั่งที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทรายทองส่งเจ้าหน้าที่เพื่อเก็บข้อมูลด้านความต้องการของประชาชน มีการประชุมประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล เพื่อรวบรวมความต้องการของประชาชน เพื่อเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อนำความต้องการของประชาชน โครงการที่ต้องนำมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายทอง (อานนท์ลิมประภานุกูลกิจ, 2564)

4) ด้านการป้องกันแลบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.19, S.D. = .63) ผู้นำควรส่งเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นให้มีภูมิคุ้มกัน และมีความพร้อมในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เผยแพร่องค์ความรู้ ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย สร้างการเรียนรู้ ตระหนักจิตสำนึกมีส่วนร่วมและเตรียมรับมือกับสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการจัดตั้งหน่วยป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้ครอบคลุมในทุกชุมชน โดยที่จิรนนท์ พุทธา และจำลอง โพธิ์บุญ ได้ทำการวิจัยเรื่องการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย พบว่า ผลการดำเนินงานด้านการปูองกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง เครื่องมือ เครื่องจักร ยานพาหนะ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรม/การดำเนินงาน และด้านการทบทวนและตรวจสอบแผนการดำเนินงานมีผลต่อความพึงพอใจของประชาชน (จิรนนท์ พุทธา และจำลอง โพธิ์บุญ, 2561) นอกจากนั้นธวัชชัย ชวนสมบูรณ์ ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการบรรเทาสาธารณภัยและช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา พบว่า แนวทาง

ของปัจจัยในการแก้ปัญหาคือ ปัจจัยด้านกำลังพล ปัจจัยด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง ปัจจัยด้านยุทโธปกรณ์และปัจจัยด้านงบประมาณ ที่จะทำให้การปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัย ของศูนย์บรรเทาสาธารณภัย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (ธวัชชัย ชวนสมบูรณ์, 2559) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า เสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชน ให้มีความพร้อมในการจัดการความเสี่ยง เผยแพร่องค์ความรู้ด้านการจัดความเสี่ยงสาธารณะภัย และปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนทั่วไป ตระหนักถึงภัยต่าง ๆ และการช่วยกันป้องกัน (สุโยปลอดภัย, 2564)

5) ด้านพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.95, S.D. = .67) ผู้นำควรส่งเสริมและพัฒนาคน ให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ ให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ สนับสนุนการสร้างอาชีพ รวมไปถึงการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ให้เป็นพลังรวมทางสังคม ในการสนับสนุนการพัฒนา และพร้อมรับผลประโยชน์ อาทิ การส่งเสริมการประกอบอาชีพในชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพของคนในชุมชน สอดคล้องกับผการัตน์ พินิจวัฒน์ ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพให้ชุมชนบ้านโพนไทร ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า 1) ควรส่งเสริมด้านความรู้และประสบการณ์ในการตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ 2) ควรส่งเสริมด้านทำเอกสารของบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) ควรส่งเสริมด้านการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายสินค้า อาทิ ตลาด OTOP ในชุมชนหรือตลาดประจำตำบล และ 4) ควรส่งเสริมอบรมด้านอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพภายในกลุ่ม อาทิ จัดอบรมการทำเห็ดฟาง การทำขนมไทย การทำน้ำยาล้างจาน (ผการัตน์ พินิจวัฒน์, 2561) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า เสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชน ให้มีความพร้อมในการจัดการความเสี่ยง เผยแพร่องค์ความรู้ด้านการจัดความเสี่ยงสาธารณะภัย และปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนทั่วไป ตระหนักถึงภัยต่าง ๆ และการช่วยกันป้องกัน (สุโยปลอดภัย, 2564)

6) ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11, S.D. = .70) ผู้นำควรมีมาตรการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีที่อยู่อาศัยที่สะอาดปลอดภัย มีสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนที่ดี ปลอดอบายมุข ส่งเสริมให้ประชาชนหันมาออกกำลังกาย รับประทานอาหารที่สะอาด ปลอดภัย ยกระดับรายได้ของประชาชนให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพเสริม สร้างงาน สร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นในชุมชน อาทิ กลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน ถือเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับกรีฑา แก้วประดิษฐ์ และระมัด โชชัย ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า แนวทางพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น ควรสร้างจิตสำนึกยึดวัตถุประสงค์ขององค์การ ประชุมหาอาชีพและเครื่องมือ ให้สอดคล้องกับการดำเนินวิถีชีวิตชุมชน 2) ด้านการจัดแบ่งกลุ่มอาชีพ ควรสร้างความร่วมมือความไว้วางใจ ความรู้ความร่วมมือ การประสานงาน และจัดกิจกรรมท้องถิ่น ต้องให้การสนับสนุนในทุกกระบวนการ 3) ด้านการรวบรวมจัดทำทะเบียนกลุ่มอาชีพ ควรประชาสัมพันธ์สร้างความไว้วางใจ การวางแผนกับเจ้าหน้าที่ การตรวจสอบ และควรจัดเก็บข้อมูล 4) ด้านการจัดระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ควรให้ความรู้การจัดทำระบบฐานข้อมูล รวบรวมข้อมูลจัดเก็บประเภทเดียวกันไว้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน จัดระบบฐานข้อมูลและพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปให้เป็นมาตรฐาน 5) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ ควรสร้างการมีส่วนร่วมในความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจ และอบรมกลุ่มอาชีพให้เห็นความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา 6) ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่มอาชีพ ควรประชุมร่วมกันจัดเจ้าหน้าที่คอยดูแล ให้ความสำคัญต่อพัฒนาคน ส่งเสริมคนในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน และศึกษาดูงานจากหน่วยงานทั่วไป 7) ด้านการส่งเสริมพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ ควรสร้าง

กิจกรรมในการให้ความรู้ความเข้าใจฝึกอบรมทักษะอาชีพ และงบประมาณแก่กลุ่มอาชีพ 8) ด้านการส่งเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพ ควรสร้างความสำคัญทางมูลค่า ประชาสัมพันธ์ สำรวจ ฝึกอบรมสื่อ หรืออธิบายและการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก 9) ด้านการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ของอาชีพ ควรสร้างจิตสำนึกความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนประชาสัมพันธ์ข่าวสาร จัดกิจกรรมให้มากขึ้น โดยจัดตั้งเครือข่ายชุมชนระหว่างกลุ่มมากขึ้น และ10) ด้านการติดตามประเมินผลในการส่งเสริมอาชีพ ควรประชุมชี้แจง อบรมการประเมินผล และติดตามประเมินผลให้ต่อเนื่อง (กรีฑา แก้วประดิษฐ์ และระมัด โชชัย, 2559) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ต้องมีที่อยู่อาศัยที่สะอาด ปลอดภัย มีสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนที่ดี ปลอดอบายมุข ส่งเสริมให้ประชาชนหันมาออกกำลังกาย กินอาหารที่สะอาด ปลอดภัย ยกระดับรายได้ของประชาชนให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพเสริม สร้างงานสร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นในชุมชน และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ประทีปทั่วศรี, 2564)

3. ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับมีการเป็นแบบอย่างที่ดี (r = 0.877) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (r = 867) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ (r = 826) และการสร้างวิสัยทัศน์ (r = 777) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับจุฑาทิพย์ สุจริตกุล ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคประเทศไทย 4.0 กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับองค์กรสู่ยุคประเทศไทย 4.0 โดยเฉพาะการกระตุ้นเชาวน์ปัญญา มีความสัมพันธ์กับด้านมีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัยซึ่งต้องอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ปฏิบัติการ (จุฑาทิพย์ สุจริตกุล, 2562) สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันควรเน้นเรื่องการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาใช้ในการพัฒนา เพื่อเป็นการตอบโจทย์ในการพัฒนาองค์การ ให้ทัดเทียมกับที่อื่นๆ แต่ก็ยังคงขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมที่ดีๆ และทรงคุณค่าเอาไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้รับรู้ รับทราบ และได้ประพฤติปฏิบัติตาม (สถาพรสมจิตร, 2564) ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกท่านได้ให้ข้อมูลว่า ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ควรที่จะต้องมุ่นเน้นเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลง ไปในทิศทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และอนาคต โดยต้องมองเห็นถึงสภาพปัญหาขององค์กรและชุมชน และพร้อมที่จะปรับตัวร่วมมือกันเป็นเครือข่ายภายในองค์กรและชุมชน ในการจัดการปัญหา อีกทั้งยังต้องมีการติดตามผลอยู่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการชุมชนอย่างยั่งยืน (ประทีปทั่วศรี, 2564)

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ผู้นำควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาใช้ในการพัฒนาองค์กร 2) ผู้นำควรปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว 3) ผู้นำควรดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ที่วางไว้ 4) ผู้นำควรติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน และ 5) ผู้นำควรปรับตัวร่วมมือกันเป็นเครือข่ายภายในองค์กรและชุมชน ในการจัดการปัญหาชุมชนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ข้อมูลว่า “ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ควรที่จะต้องมุ่นเน้นเรื่องเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลง ไปในทิศทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต 2) ผู้นำควรปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว (ประทีปทั่วศรี, 2564) เช่นเดียวกับแนวคิดของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กล่าวว่า “ควรที่จะต้องปรับตามโลกทัศน์ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อะไรเดิมที่ดีอยู่แล้ว แต่อาจล่าช้า หรือหลายขั้นตอนเกินไป ก็ควรจะแก้ไขปรับปรุง อะไรที่ไม่ดีก็ควรตัดออก หรือเอาสิ่งอื่น

เข้ามาทดแทน เพื่อจะได้พัฒนาท้องถิ่น 3) ผู้นำควรดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ที่วางไว้ (สุโยปลอดภัย , 2564) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านต่อมากล่าวว่า “ในการดำเนินการตามวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ ผู้บริหาร ผู้นำ ควรปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้ เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ตรงจุด จะทำให้ท้องถิ่นพัฒนาครบทุกด้าน ตามที่ผู้นำท้องถิ่นได้ตั้งเป้าหมายไว้ เพื่อให้แผนพัฒนาที่ชัดเจน ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การบริหารองค์กร เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารทั้งหลายจำเป็นประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะของตนก่อให้เกิดพลังทางความคิดเหนือกลุ่มบุคคลให้มุ่งมั่นสู่เป้าหมายเดียวกัน 4) ผู้นำควรติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน (อานนท์ลิมประภานุกูลกิจ, 2564) และยังนอกจากนั้นแนวคิดของผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกท่านกล่าวว่า “โครงการสาธารณูปโภคเข้าถึงประชาชน อาทิ ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เอื้ออำนวยกับประชาชนในชุมชน ส่งผลให้ประชาชนมีคุณชีวิตที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้กับชุมชนในโรงเรียน สังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาตามยุทธศาสตร์ เพื่อให้เยาวชนในชุมชนอ่านออก-เขียนได้ และ 5) ผู้นำควรปรับตัวร่วมมือกันเป็นเครือข่ายภายในองค์กรและชุมชน ในการจัดการปัญหาชุมชนอย่างยั่งยืน (สุรพลศรีมณฑา, 2564) จึงสอดคล้องกับอัญชลี กองแก้ว ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารเทศบาลตำบลบางละมุงจังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น แสดงศักยภาพ และความเสมอภาคในการพัฒนาองค์กร และเพื่อให้พนักงานนั้นรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร จะต้องพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายให้เป็นระบบในการทำงานตามแผนงาน ให้มีการจัดอบรมภาวะผู้นำ สนับสนุนการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ไปอบรมดูงานนอกสถานที่ทั้งในและต่างประเทศ และประเมินการทำงานของพนักงาน ผู้บริหารจะต้องให้ความร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อเกิดความสามัคคีระหว่างผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา (อัญชลี กองแก้ว, 2561)

6. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยผู้วิจัยค้นพบภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังนี้

1. ผู้นำควรสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจให้ประชาชนในชุมชนเข้าร่วมอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดขึ้น โดยสร้างเครือข่ายการพัฒนา ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเท่าทัน อาทิ การสร้างความร่วมมือ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกระดับ และการตอบสนองความต้องการต่อปัญหาประชาชนภายในเขตที่ผู้นำรับผิดชอบ

2. ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพส่วนใหญ่เป็นเพียงกลุ่มสตรี แม่บ้าน ผู้นำควรสนับสนุน**ประชาชน**ให้ความสนใจร่วมมือในการอบรมเพื่อสร้างอาชีพ

3. รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนคาดหวังในอนาคต

7. เอกสารอ้างอิง

กรีฑา แก้วประดิษฐ์ และระมัด โชชัย. (2559). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร. *สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.)*. 21(1), 192.

กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์ จักรกฤษณ์ โพดาพล และวิลัยพรณ์ เสรีวัฒน์. (2556). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.

จิรนนท์ พุทธา และจำลอง โพธิ์บุญ. (2561). การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. *วารสารเกษมบัณฑิต*. 19(1), 31.

จุฑาทิพย์ สุจริตกุล. (2562). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคประเทศไทย 4.0 กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*. 6 (10), 4931.

เจริญ สุระประเสริฐ. (2559). *ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพิจิตร*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ธวัชชัย ชวนสมบูรณ์. (2559). *แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการบรรเทาสาธารณภัยและช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย.

นิกัญชลา ล้นเหลือ. (2554). *โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ผการัตน์ พินิจวัฒน์. (2561). แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพให้ชุมชนบ้านโพนไทร ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 6(3), 926.

ประทีป ทั่วศรี. (2564). นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สัมภาษณ์. 27 เมษายน.

พระวิจิตร ถิรจิตฺโต (สุนทราวัตร). (2555). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนตำบลไร่หลักทอง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระสุรศักดิ์ มหาปุญฺโญ (จันทบัตร). (2555). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางในเขตพื้นที่ตำบลตะเคียนเลื่อนอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รักเกียรติ หงษ์ทอง. (2558). *ภาวะผู้นำ*. เพชรบุรี: สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

ราชกิจจานุเบกษา. (2562). *พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สถาพร สมจิตร. (2564). นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สัมภาษณ์. 10 เมษายน.

สุโย ปลอดภัย. (2564). นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สัมภาษณ์. 18 เมษายน.

สุรพล ศรีมณฑา. (2564). นายกองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรก อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สัมภาษณ์. 25 เมษายน.

สุรัสวดี หุ่นพยนต์ อำพา แก้วกำกง และวทัญญู ใจบริสุทธิ์ . (2562). ถอดบทเรียนแนวปฏิบัติที่ดีการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย: ศึกษากรณีตัวอย่างสถานศึกษาต้นแบบ 3 แห่ง. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*. 17(3), 27-46

อัญชลี กองแก้ว. (2561). *การพัฒนาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารเทศบาลตำบลบางละมุงจังหวัดชลบุรี*. สาระนิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อานนท์ ลิมประภานุกูลกิจ. (2564). นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สัมภาษณ์. 20 เมษายน.

Denzin. (1978). *Sociological Methods: A source Book.* Chicago: Aldine.

LeSourd, S. J. (1990). Principals' Attitudes toward Visionary Leadership. *The High School Journal*. 73 (2), 103 - 110.

Taro Yamane. (1993). *tatistics: An Introductory Analysis.* (3rd ed). New York: Harper and Row Publications.

Zaccaro, S. J. and Banks, D. (2004). Leader Visioning and Adaptability : Bridging the Gap between Research and Practice on Deveoping the Ability to Manage Change. *Human Resource Management*. 43 (4), 367-380.